

3/2014

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Národní půř

*Milí bratia a sestry, drahí farníci,
srdečne vás všetkých pozdravujem!*

Keď som ešte chodil do základnej školy, súdružka učiteľka nám vysvetľovala, že základnou bunkou ľudskej spoločnosti je pracovný kolektív. Mne, vtedy ešte malému chlapcovi, sa to akosi nezdalo, preto som sa na to spýtal doma. A dostal som takúto múdru odpoveď: Základnou bunkou spoločnosti je rodina a základnou bunkou dobrej spoločnosti je dobrá rodina. A tento názor sa mi už vtedy pozdával a držím sa ho doteraz. Rodina je spoločenstvo rodičov (otca a mamy) a detí. Dnes sa nás snažia presvedčiť, že rodičia môžu byť chlap a chlap (rodič 1 a rodič 2) alebo žena a žena (rodič 1 a rodič 2). Je to výsmech zdravému rozumu, ale aj biológii o človeku. V Biblii predsa čítame, že Boh stvoril človeka ako muža a ženu. Vieme, že v prírode to aj takto funguje. Predsa ľudský život odovzdávajú muž a žena a podľa Božieho zjavenia to má byť v manželstve. Rodinu teda nemôžu tvoriť ani slobodný muž a slobodná žena, ktorí žijú v spoločnom byte a majú spolu deti. Pre nás veriacich je teda základnou bunkou dobrej spoločnosti usporiadaná rodina, kde muž a žena uzavreli sviatostné manželstvo a v takomto vzťahu prijímajú deti a vychovávajú ich podľa Kristovho evanjelia. Veľmi ma bolí, keď mnohí veriaci v našej farnosti žijú „na divoko“ a mnohí žijú len v civilnom

manželstve. Vo veriacej rodine má pevné miesto aj Boh. Preto je chvályhodné a veľmi užitočné, keď sa rodina aj spoločne modlí a aj spoločne stoluje. Je to smutné, keď mi niektoré dieťa povie, že oni sa spoločne nemodlia, ani spoločne neobedujú, a to ani v nedele a vo sviatky. Každý si vezme čo chce z chladničky a rýchlo sám zje. K vyváženému životu v kresťanskej rodine patrí aj spoločná účasť na slávení nedeľnej svätej omše. Deti potrebujú mať v rodine istotu a prežívať lásku. Deti majú právo na stabilné a láskyplné rodinné prostredie a rodičia sú povinní im ho zabezpečiť. Hovoríme tomu teplo domova. Chcete byť šťastní vo svojej rodine? Bez Boha a bez vzájomnej lásky to nepôjde. Nechcime byť múdrejší ako Pán Boh. Ak veríme v Boha, potom Bohu aj verme. Jeho projekt na život človeka je projekt na šťastný život.

Prajem vám veľa radosti, pokoja a šťastné chvíle vo svojej rodine. Žehnám vás a modlím sa za všetky rodiny v našej farnosti. Váš duchovný otec Jozef Pöstényi SDB.

Súťaž pre deti

Pretože sú čitateľmi nášho farského časopisu aj deti, pripravili sme pre nich malú súťažnú úlohu. Každé dieťa má možnosť napísať na papier svoju vlastnú vytvorenú a zloženú modlitbičku, ktorú sa modlieva. Menším môžu pomôcť rodičia alebo starší súrodenci. Podpísaný lístok s modlitbičkou treba priniesť do pripravenej schránky v sakristii v Bazilike do konca novembra. Najtvorivejšie a najoriginálnejšie deti odmeníme vecnou odmenou. Na modlitbičky čakáme do konca novembra 2014. Vybrané dielka zverejníme v ďalšom farskom časopise.

Obsah

1. Príhovor
2. Obsah + Z mailovej pošty
3. Národná púť
7. Deň vďačnosti saleziánskej rodiny
9. Fatimská pobožnosť (august)
10. Kaplnka sv. Alojza
12. Fatimská pobožnosť (september)
13. Získanie odpustkov
14. MZK – otec František Moško
15. MZK band – rozhovor
18. Mariánske kňazské hnutie
19. Apoštolát modlitby
20. Pútnici zo Žarošíc
21. Slovo redakčnej rady
22. Strážske zvony III.
23. Prímestský tábor
26. Začiatky oratkovských táborov
27. Otvorenie sezóny v oratóriu
28. Spoločenská kronika

Občasník 3/2014

Vydané pre vlastnú potrebu

Farský časopis zostavili: don Jozef Pöstényi, správca farnosti , don Marek Michalenko, direktor miestnej saleziánskej komunity a Mgr. Ľudmila Machová. Zároveň ďakujeme za pomoc ostatným saleziánom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu.

Môžete nám napísať na našu mailovú adresu: **hlaholzvonov@gmail.com**

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján.

Neprešlo jazykovou úpravou.

Z mailovej pošty

Od pani Mgr. Kataríny Dibdiakovej z Piešťan (na foto), vedúcej speváckeho zboru Don Bosca, ktorý vystúpil 6. júla 2013 v našej Bazilike, sme dostali krásnu informáciu o azylovom Dome pokoja pre opustené matky v obci Lúka neďaleko Piešťan. Novostavbu Domu pokoja 17. augusta podvečer posvätil arcibiskup Ján Orosch.

Súčasťou vystúpenia zboru v našej Bazilike bola aj prezentácia a propagácia knihy Fatimské poslanstvo a Božie milosrdenstvo. Výťažok z predaja publikácie bol venovaný na dostavbu spomínaného azylového domu. Všetkým, ktorí si publikáciu zakúpili, patrí poďakovanie za pomoc pri realizácii tejto ušľachtilej myšlienky. Viac si o celej akcii môžete prečítať na stránke www.pnky.sk a v archíve vyhľadať článok s názvom: Dom pokoja v obci Lúka bude už čoskoro slúžiť svojmu účelu, publikovaný 18. 8. 2014.

Národná púť

Už na sklonku minulého roka, keď sme sa dozvedeli, že rok 2014 bude Rokom Sedembolestnej Panny Márie, sme tušili, že nasledujúci september a sviatok Panny Márie bude mimoriadnou udalosťou pre celú našu farnosť. Súviseli s tým i dlhé prípravy saleziánov z miestnej komunity, ktorí sa snažili nič nezanedbať a všetko pripraviť čo najlepšie. Postupne sa k nim pridalo takmer 200 dobrovoľníkov, ktorí s radosťou a ochotou obetovali svoj voľný čas i sily na oslavu Panny Márie.

Program mladých

Program osláv sviatku Sedembolestnej Panny Márie začal už v piatok ráno v Marianke, odkiaľ sa vydalo na pešiu púť do Šaštína-Stráží približne 140 chlapcov a dievčat na čele s pomocným biskupom BA arcidiecézy o. Jozefom Halťkom. V sobotu ráno sa k nim v Malackách pridalo niekoľko ďalších desiatok mladých. Do cieľa – Baziliky Sedembolestnej dorazili presne podľa plánu, o 18:00, kde od 19:00 začalo Arcidiecézne stretnutie mládeže CLIPETIME. Večernú svätú omšu celebroid

otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský. Koncelebroval otec biskup Mons. Jozef Haľko. Program organizovala Komisia pre mládež BA arcidiecézy na čele s jej predsedom vdp. Jozefom Pajerským.

Mladí pútnici sa po sv. omši presunuli do kultúrneho domu, kde bol pripravený hudobný koncert. Vystúpila Simona Martausová so svojou neodmysliteľnou gitarou, speváčka s umeleckým menom Janais s vlastnou kapelou a „nespútaný živel“ – chorvátska kapela October light. Úžasná atmosféra, kaskadérske výkony muzikantov, ale aj srdečnosť a spontánnosť účinkujúcich i divákov postavila všetkých na nohy. Každý účinkujúci musel pridať niečo navyše, čím sa celý koncert pretiahol do neskorých nočných hodín. Program dňa bol ukončený krížovou cestou v Bazilike.

Nedeľný program mladých začal rannými chválami, nasledovali viaceré workshopy, besedy,

divadlo, súťaž v speve a úžasná prednáška kňaza Mariána Kuffu. Všetkým je dobre známy ako duchovný otec a predstavený Inštitútu Krísta Veľkňaza v Žakovciach. K jeho myšlienkam z prednášky sa na stránkach nášho časopisu ešte vrátíme v nasl. čísle.

7bolestná

V nedeľu večer začal celoslovenský mládežnícky program 7bolestná, ktorý organizovala Rada pre mládež a univerzity Konferencie biskupov Slovenska. Úvod patrilo dramatizovanému ružencu v Bazilike, nasledovala sv. omša, ktorú celebroval predseda spomínanej Rady, žilinský biskup Mons. T. Galis. Homíliu predniesol kňaz Marián Kuffa. Vyznal sa v nej zo svojej lásky k Panne Márii, ktorá ho verne sprevádza po celý život už od detstva. Jeho spomienky rozosmiali a vrátili do detských liet všetkých prítomných.

Po sv. omši pokračoval program v Bazilike vystúpením tanečného divadla ATak, skupiny

Amen Kameň, The Wind a zboru Firefly. Program ukončila nočná adorácia a polnočná sv. omša. Zúčastnili sa jej novokňazi z celého Slovenska a celebraval otec biskup Jozef Haľko.

15. september – Sviatok Sedembolestnej Panny Márie

Od skorých ranných hodín zapíňali Baziliku, jej okolie i ulice mesta davy pútnikov z domova i spoza hraníc. Pútnici prinášali Panne Márii poďakovania i chvály, najmä však vrúcne prosby. Pri zapisovaní intencií sa najčastejšie vyskytovali úmysly za obrátenie detí. So slzami v očiach prosili rodičia i starí rodičia za vieru a pokoj v rodinách. Medzi najčastejšími prosbami bolo aj volanie o Božiu pomoc a uzdravenie. Nechýbali ani úmysly za zosnulých príbuzných a duše v očistci. Ako pamiatka na nášho najvzácnejšieho pútnika bola zriadená v priestoroch kláštora pri Bazilike Pamätná miestnosť sv. Jána Pavla II., ktorú slávnostne požehnal pred sv. omšou kardinál Jozef Tomko za prítomnosti mnohých biskupov, správcu Baziliky dona Čverčka a správcu farnosti dona Pöstényiho (fotografie nájdete na predposlednej strane tohto časopisu).

Pontifikálna svätá omša

Za spevu šaštínskeho Chrámového speváckeho zboru pri Bazilike Sedembolestnej, vedeného dirigentkou E. Molekovou a doplneného niekoľkými pozvanými spevákmi a hudobníkmi, prišiel počas úvodných fanfár a tradičnej piesne o šaštínskych zvonoch, medzi vyše 50-tisíc veriacich zástup rehoľníkov, kňazov a biskupov s hl. celebrantom kardinálom Jozefom Tomkom. Koncelebroval aj apoštolský nuncius na Slovensku arcibiskup Mario Giordana. Slávnostnej bohoslužby sa zúčastnili taktiež viacerí predstavitelia verejného života na čele s prezidentom SR

Andrejom Kiskom. Po sv. prijímaní a následnej modlitbe vykonali všetci prítomní pútnici, ale aj tí, ktorí sledovali sv. omšu prostredníctvom televízie či rozhlasu, zasvätenie Sedembolestnej. Akt zasvätenia bol vyvrcholením 9- mesačnej duchovnej prípravy celého Slovenska a je vyjadrením vďačnosti a oddanosti veriacich Bohu skrze Pannu Máriu, našu dôstojnú, vzácnu a požehnanú Patrónku. V závere bohoslužby zablahoževal k 35. výročiu biskupskej vysviacky kardinálovi Tomkovi otec arcibiskup metropolita S. Zvolenský. Apoštolský nuncius Mario Giordana prečítal prítomným blahoprajný list s apoštolským požehnaním od pápeža Františka.

Lektormi tohto roka boli Eliška Sofková a Jozef Škrabák, žalmy predniesla Beatrica Smolinská. Našu farnosť, okrem iných, reprezentovali aj 4 mládenci nesúci sochu Sedembolestnej (E. Hraboš, Š. Babic, M. Pobjecký, D. Tuma) a rodinka Sofkova (Patrik, Katka, Paťko, Terezka), zapojená do prinášania obetných darov. Všetci 8 boli oblečení v krásnych ľudových krojoch, zapožičaných od obyvateľov Štefanova.

Koncert Hanky Servicej

Známa speváčka mariánskych piesní k nám prišla nielen ako veriaca pútnička, ale aj ako speváčka s vierou hlboko uloženou v srdci. Krásne precítené podania jej mariánskych piesní boli dôstojným ukončením programu sviatku Sedembolestnej. Srdcia prítomných rozohrial aj „človek z davu“ – Pavol z Hriňovej v krásnom Jánošíkovskom kroji. Prírovnanie jeho vzhľadu k Jánošíkovi vysvetlil asi takto: „Jánošík mal 4 vrkoče, ja mám 5. On používal ako zbraň valašku a ja mám ruženec“ (pevne zovretý v ruke). Potom predniesol nesmelú prosbu na zmenu našej hymny po zverení sa Slovenska Panne Márii a spustil slová piesne Mária, ochrana. Pridala

sa k nemu nielen pani Hanka, ale všetci okolo. Také niečo úžasne spontánne a nepripravené nikto nečakal. Z tohto muža sálala hlboká úcta a pokora pred svojou Matkou. Kiežby bol tento jednoduchý človek vzorom ostatným mužom!

Súčasťou koncertu bolo aj založenie novej modlitebnej misie – putovania obrazu Sedembolestnej po rodinách. Dekan šaštínskeho dekanátu d. p. Milan Čaniga požehnal na začiatku koncertu vyše 20 obrazov, ktoré sú určené do celého Slovenska. Prvý z obrazov zostal v našej farnosti. Je určený na spájanie rodín pri spoločnej modlitbe sedembolestného ruženca. Obraz sa bude vymieňať každú nedeľu pri sv. omši o 8.45 h. Všetci záujemcovia sa môžu zapísať do pripraveného poradovníka v sakristii v Bazilike. Povzbudzujeme všetkých farníkov k tejto modlitebnej misii, aby cez ruženec Sedembolestnej Panny Márie vniesli do svojich rodín požehnanie a zažili blízkosť všetkých členov svojej rodiny. Túto iniciatívu s radosťou podporil aj otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský. Jeden z obrazov putuje dokonca k Slovákom žijúcim v Kanade.

Púť seniorov a chorých

Tradičným, ale aj veľmi krásnym, ukončením národnej púte je každoročne Púť seniorov a chorých. Zaplnená Bazilika i vonkajšie priestranstvo patrilo najstarším pútnikom a chorým ľuďom, ktorí nazbierali často aj posledné sily, aby si prišli uctiť našu národnú patrónku. Hlavným celebrantom sv. omše bol otec biskup Dominik Tóth, ktorý nezabudol v homílii pripomenúť dôležitú úlohu seniorov i chorých v kresťanských rodinách. V žiadnom prípade nesmú zabúdať na svoje deti a vnúčatá, aby aj oni vzdávali úctu Pánovi Ježišovi a jeho Nebeskej Matke, aby nezabúdali na vieru a Cirkev.

Kvety pre Pannu Máriu

Dôstojný priebeh národnej púte a osláv sviatku Panny Márie sa nezaobíde bez krásnej kvetinovej výzdoby. Prípravy bohatej výzdoby začali už dva týždne vopred. Celú výzdobu vymysleli a zrealizovali 3 kvetinárky s ďalšími dvomi pomocníkmi. Intenzívne na výzdobe pracovali tri dni pred začiatkom púte. Pripravili 88 zelených vencov, uplietli 3 dlhé a 3 krátke girlandy v celkovej dĺžke 41 m. Na výzdobu použili 415 karafiátov, 265 chryzantém, 43 balíkov zelene a 250 m stúh. Pracovali desiatky hodín pred púťou, ale aj po nej, pretože vplyvom zvýšenej teploty v Bazilike kvety rýchlo vädli a bolo treba ich meniť a prerábať. Nachodili desiatky kilometrov a patrí im taktiež veľké poďakovanie. Rovnako si zaslúžili poďakovanie i ostatní dobrovoľníci, ktorí sa stretli 21. septembra, aby spoločne zhodnotili svoje skúsenosti a pocity z tohto veľkolepého sviatku.

*Sedembolestná Panna Mária, Tebe slovenská
spieva krajina, tisíc ráz bud' Zdravas, oroduj
vždy za nás!*

Deň vďačnosti saleziánskej rodiny

Deň vďačnosti saleziánskej rodiny za 90 rokov prítomnosti don Boscovej charizmy na Slovensku, kedy prišli práve do Šaštína

prvých dvoch slovenských saleziánov, sme si mohli s približne 1500 účastníkmi vychutnať 29. augusta. Krásnej myšlienke prišlo aj ukázať

kové počasie. Od skorých ranných hodín sa zapíňal areál pred Bazilikou Sedembolestnej pútnikmi zo všetkých svetových strán. Prichádzali členovia jednotlivých zložiek saleziánskej rodiny prítomných na Slovensku: SDB, FMA, ASC, ADMA, VDB, CDB, Exallievi SDB, Exallievi FMA, ako aj mládež, rodiny s deťmi, dobrodinci a sympatizanti don Boscovho diela. Každý však išiel s úsmevom na tvári v očakávaní hlbokého zážitku z tohto pútnického miesta.

Pripravený bol bohatý program, ktorý začal spievanými žalmami v podaní bratov saleziánov dona Róberta Flamíka SDB, dona Ladislava Mika SDB a pána Branislava Val'ka. K spevu sa postupne pridali i veriaci v zaplnenej Bazilike. O 11. hodine za sprievodu „šľahtínskych zvonov“ slávnostne do Baziliky vstúpil dlhý zástup saleziánov – kňazov. Medzi nimi tváre známe i neznáme. Prišlo k nám aj veľa tých, ktorí v našej farnosti v minulých rokoch slúžili a tu sa s nimi veriaci po rokoch srdečne zväťali. Radi ich medzi sebou po rokoch vidíme zdravých a vysmiatych. Nech ich naša Sedembolestná opatruje v zodpovednej duchovnej službe, ako to len Ona najlepšie vie!

Hlavným celebrantom slávnostnej svätej omše bol vikár hlavného predstaveného (dona Ángela Fernández Artime) don Francesco Cereda z Talianska. Spolucelebroval aj slovenský provinciál don Jozef Ižold SDB a jeho vikár don Ján Martiška SDB. V homílii (tlmočenej z taliančiny) don Cereda nezabudol pripomenúť saleziánske začiatky na Slovensku. V roku 1924 začali v Šaštíne rozvíjať dielo don Bosca jeho nasledovatelia, prví dvaja slovenskí saleziáni, kňazi Viliam Vagač a Jozef Bokor. Práve 8. septembra uplynie už 90 rokov odkedy prebrali správu nášho pútnického chrámu. Chrámu, ktorý je

Národnou Svätýňou Sedembolestnej Panny Márie. Mária nás pozýva pozerať sa na svojho Syna. Tam, kde je Mária, je aj Ježiš. Ona je našou Pomocnicou do ťažkých čias. Dnes dávajú svedectvo zasväteného života v tomto chráme práve saleziáni. Pastoračná služba saleziánov si vyžaduje povzbudzovať lásku k Cirkvi a chudobným. Bez Pána Ježiša nemôžeme urobiť nič. Márii – žene pod krížom a matke, sú zverení saleziáni v Šaštíne i celá saleziánska rodina na Slovensku. Sám don Bosco vzýval celý život Pannu Máriu – ako Matku, Učiteľku i Pomocnicu. Ako deväťročnému chlapcovi mu vo sne vznešený muž povedal: „*Dám ti učiteľku. Pod jej vedením sa staneš múdрым, lebo bez nej je i tak každá múdrosť iba nevedomosťou.*“ Odtedy sa Janko Bosco vo svojom poslaní nielenže nechal viesť Pannou Máriou, ale ju aj dával za učiteľku všetkým, s ktorými sa stretol.

Po krátkej obedňajšej prestávke pokračoval program púte Popoludním pri nohách Panny Márie. Veriaci si v Bazilike zaspomínali na saleziánske dielo slovom i obrazom vďaka prezentácii výstavy 90 rokov SDB na Slovensku. (Pri tejto príležitosti je na chodbe Baziliky výstava stručného prehľadu dejín Saleziánov.) Potom si členovia Združenia saleziánov spolupracovníkov(ASC) prevzali z rúk dona Ceredu knihu Projekt apoštolského života. Nasledovala adorácia s modlitbou zasvätenia celej saleziánskej rodiny. V závere dostal slovo don Francesco Cereda a celú púť ukončil otec provinciál don Jozef Ižold SDB.

Najbližšie stretnutie lektorov sa uskutoční 19. novembra 2014 v stredu po večernej svätej omši (ako vždy).

Kráľovná sa stala Matkou

Aj počas letných prázdnin a dovolenkových dní sme zažili v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie krásnu sviatočnú atmosféru v spoločnosti otca biskupa Dominika Tótha, dekana Milana Čanigu, direktora miestnej saleziánskej komunity dona Marka Michalenka, ďalších kňazov, miništrantov, pútnikov a veriacich zo všetkých kútov Slovenska i blízkej Moravy. Fatimská pobožnosť k Panne Márii začala 2. augusta modlitbou posvätného ruženca a pokračovala slávením sv. omše, ktorej hlavným celebrantom bol otec biskup Dominik Tóth. Svoju homíliu začal pripomenutím veľkej historickej udalosti pre ľudstvo – pristátím prvých ľudí na Mesiaci 20. júla 1969. Pre nás, veriacich, má však nesporne oveľa väčší význam nanebovstúpenie Pána Ježiša a nanebovzatie Panny Márie. Aký veľký význam má pre nás Panna Mária v nebi?

Synovia a dcéry, ktorí trpeli vo vojnách, sú pod ochranou Panny Márie, stála pri všetkých trpiacich. Ona pomáha všetkým, ktorí ju vzývajú. Zabudla, že je Kráľovnou, stala sa Matkou. Stojí pri každom človeku a pomáha mu. Dnes môžeme povedať, že vypukla 3. svetová vojna, ktorá je namierená voči nenarodeným deťom. Miliarda týchto obetí volá k Pánovi, dokedy bude ešte prelievať ich krv? On im posielal túto odpoveď: „*Kým sa nenaplní váš počet!*“ Panna Mária uvádza tieto deti, mučeníkov, do nebeskej vlasti. Pomáha všetkým trpiacim a umierajúcim. Ona má však aj ďalšiu úlohu – chráni našu Cirkev. Ruský komunizmus oslabil nemecký nacionalizmus a v roku 1989 padla aj moc komunizmu nad Cirkvou. Panna Mária ničí moc satana. Práve dnes sa ukazuje veľké nepriateľstvo voči Cirkvi. Nikdy nebola Cirkev tak prenasledovaná, ako je dnes. 105 tisíc kresťanov zomrelo v minulom roku za svoje vyznanie viery. Kaž-

dú hodinu zomrie pre vieru 11 ľudí na svete – hrdinov, ktorí trpia a obetujú svoje životy, nezaprú, ale vyznajú svoju vieru a stojať ich to život. Aj na tejto Fatimskej sobote je to veľká sila pre Pannu Máriu, posilňuje sa tým boj o záchranu. „*Ďakujeme Pánovi, že si nás vyvolil k tomuto veľkému dielu za záchranu Cirkvi a Panne Márii za jej posolstvo a odkaz,*“ týmto odkazom ukončil svoju homíliu otec biskup Dominik Tóth.

V závere pobožnosti prišiel rad aj na úprimné a srdečné gratulácie veriacich otcovi biskupovi Tóthovi k jeho nadchádzajúcim narodeninám (i meninám) s priáním pevného zdravia do ďalších rokov i neustálej ochrany Panny Márie. Ku gratulácii sa pridávame v mene čitateľov Hlaholu zvonov i my.

Kaplnka svätého Alojza

6. júla 2014 sme si pripomenuli sv. omšou a malou slávnosťou 150. výročie postavenia Kaplnky sv. Alojza v Strážach. Slávnostnú omšu celebroid priamo pri kaplnke don Pöstényi SDB spolu s don Petrom Barinom SDB. Minuloročné úsilie desiatok dobrovoľníkov o jej renováciu sa vyplátilo. Kaplnka je stále krásna a udržiavaná. Veľká vďaka všetkým, ktorým záleží na jej dôstojnom vzhľade a s láskou sa o ňu i naďalej starajú.

Ako poďakovanie za nezištnú prácu mnohým ľuďom patrí nasledujúca báseň:

Naša

Vyjdem si za mesto na cestu kľukatú,
vykročím nasmelo, kaplnka čaká tu.
Zďaleka vidieť len veľikú húštinu,
kaplnku schátralú, memento, ruinu.

Stojí tu v burine, chátra a prosí,
aby ju konečne objavil ktosi.
Človek pokorný, čo dobré srdce má,
pre túto kaplnku veľa vykoná.

Niektorozbehol, vykosil burinu,
postupne pritiahne aj mestskú dedinu.
Kto môže pomáha, urobí čo sa dá,
kaplnka novú tvár postupne dostáva.

Jeseň, zima skončila, potom sa vyjarí,
daždňová voda vyčíňa v celom chotári.
Zhora však ktosi tým ľuďom tu pomáha,
tým, ktorým nechýba srdce a odvaha.

Nezrátaš hodiny, dni ani mozoly,
čo oči nevidia, vraj srdce nebolí.
Tí, čo to videli, spravili nemožné,
priniesli obeť skromne a pobožne.
Alojz je patrónom študentov, mládeže,
dnes už len starý záznam o ňom povie, že:
užíval života, jazdieval na koni,
život si nevedel predstaviť bez zbraní.

So zbraňou narábal, nadával svetácky, klial,
opäť Niekto zhora si preň iný osud prial.
Mamička láskavá synovi pomáha,
modlitbou pokoru pre neho vymáha.

Premena nastáva, Alojz sa modlí,
keď zbrane odloží, vnorí sa do kníh.
Za svoje prehrešky postil sa, bičoval,
aby ho krutý mor nakoniec zmordoval.

23 rokov mal, srdce mal mladé,
pomáhal chudobným v biede a hlade.
V kaplnke zastav sa, pomodli, poďakuj,
že sa ten zázrak stal, nebesá oslavuj.

Dušička láskavá, človečik prostý,
postavil medzi nás priateľské mosty.
Mosty čo spájajú silných a slabých,
veriacich s pohanmi, starých a mladých.

Vyjdem si za mesto na cestu klukatú,
vykročím nesmelo, kaplnka čaká tu.
Kaplnka dôstojná, čo hrdo týči sa,
oslavuj človeka, Alojza, nebesá!

Autor foto Martin Ližičiar

Aby sme boli vzorom pre ostatných

Alebo:

Nesnaž sa vybrať smietku z oka svojho brata, keď máš vo svojom oku brvno!

Septembrová Fatimská pobožnosť k Panne Márii začala slávnostným sprievodom ľudí oblečených v krásnych krojoch z okolitých dedínok a krojovaných mládencov nesúcich vyzdobenú sochu Fatimskej Panny Márie. V závere sprievodu kráčal otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský sprevádzaný kňazmi a správcom Baziliky Sedembolestnej Panny Márie don Čverčkom. Fatimská pobožnosť začala modlitbou posvätného ruženca a pokračovala slávením svätej omše. Pri tejto slávnosti sa ďakovalo Pánu Bohu za požehnanie tohtoročnej úrody. Prišli veriaci zo Závodu, Štefanova, Sekúľ, Radošoviec, ale ďakovali aj domáce deti zo Šaštína-Stráží. Priniesli krásne dožinkové vence, ale aj nápadité výrobky z plodov zeme ako znak hlbokej viery, oddanosti a vďaka za požehnaný rok a bohatú úrodu. Zaujímavé boli aj ručne robené ruženca

venované Rodinou Sedembolestnej určené pre veriacich do celého sveta. S vyobrazením Panny Márie Sedembolestnej sa dostanú do všetkých kútov našej zeme.

Krásnu homíliu o umení napomínať s citom a úctou k druhému predniesol otec arcibiskup Mons. Zvolenský. Sme hriešni ľudia, ktorí sa previňujú. Niektoré previnenia si hneď uvedomíme, oľutujeme a chceme napraviť. No stáva sa, že zatvrdneme v našich previneniach, nevieme ich napraviť a pre našu hrdosť zistiť, že sa previňujeme. Vtedy potrebujeme napomenutie. Je to ale veľmi citlivá úloha, keď má hriešny človek napomínať hriešneho. Napomínaný musí cítiť, že sa nad neho nevyvyšujeme a sme si vedomí svojej hriešnosti. Napomínam druhého preto, lebo mu chcem pomôcť, aby sa dostal na správnu cestu. Pri napomínaní majme na mysli 3 stupne napomínania: 1. Napomínajme medzi štyrmi očami. 2. Napomínajme v spoločnosti tretej osoby. 3. Napomínajme v mene spoločenstva Cirkvi. Bežne konáme tak, že ak sa dozvieme o previnení iného človeka, je pre nás jednoduchšie ako ho napomenúť, hovoriť o ňom

iným. Rozprávať o slabosti iných ľudí iným ľuďom, ktorých sa to netýka, nič nevyriešime, len rozširujeme negatívnu náladu a negatívne vedomie. Cítíme sa vtedy asi menej hriešni, keď rozprávame o previneniach iných ľudí. Napomínať však znamená ísť v pokore za človekom. Neurobiť si z toho zábavu našich stretnutí. Súhlasila by s tým aj Panna Mária Sedembolestná, že sme jeden k druhému neúčtív, o druhých rozprávame hanlivo a aj veľa nepravdy? Naše stretnutia nech sú prosbou, aby sme sa očisťovali a nerozprávali o chybách iných, aby sme mali úctu k sebe, pokorne medzi sebou zaobchádzali. Aby sme mali ducha múdrosti, dar Ducha Svätého, aby

sme napomínali podľa spomínaných pravidiel. Nech sme vzorom pre ostatných!

Podakovanie za finančnú a materiálnu pomoc, ale aj za výrobky pri k dožinkovej pobožnosti patrí: *pani Lujze Kuníkovej s rodinou, pani Jindre Gašparíkovej s rodinou, rodine Ivana Žáka a Jaroslava Žáka zo Stráží, pani Alenke Zachovej a jej dcére Evke Hazlingerovej, deťom zo Špeciálnej ZŠ, pani Dáši Kralovičovej a Vierke Pribilovej, deťom v krojoch za nesenie obetných darov: Agátke a Klárke Žákovým, Oliverkovi a Gabkovi Pribilovcom, Emke a Piuške Ercolano a Matúškovi Machovi. Krásnou odmenou deťom bolo požehnanie od otca arcibiskupa.*

Získanie odpustkov v jubilejnom Roku Sedembolestnej

Apoštolská Penitenciária, na základe zvláštného poverenia Svätého Otca Františka, **UDELUJE JUBILEJNÉMU ROKU DAR ÚPLNÝCH ODPUSTKOV** pri náležitom splnení zvyčajných podmienok: sviatostná spoveď, sväté prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca. Veriaci v Krista, ktorí sa opravdivo kajú, ich môžu získať raz denne a môžu ich tiež na spôsob príhovoru privlastniť dušiam, ktoré sa ešte zdržiavajú v očistci:

a) pri každej pútnickej návšteve národnej svätyne Bolestnej Matky, keď sa nábožne zúčastnia nejakého posvätného slávenia, alebo aspoň primeraný čas tam zasvätia nábožnému rozjímaniu, ktoré zakončia Modlitbou Pána, vyznaním viery a modlitbou k Nebeskej patrónke s aspoň jedným desiatkom ruženca,

b) vo sviatky Panny Márie pri pútnickej návšteve ktoréhokoľvek chrámu vybraného pre Jubilejný rok, ak sa v ňom nábožne zúčastnia

na eucharistickom slávení, alebo Liturgii hodín, alebo tam nábožne prednesú predtým uvedené modlitby,

c) 15. septembra 2014, na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, ak v ktoromkoľvek chráme alebo na posvätnom mieste nábožne prednesú predtým uvedené modlitby za šírenie svätej viery na Slovensku.

Nábožní veriaci v Krista, ktorým v tom bráni staroba alebo ťažká choroba, môžu získať úplné odpustky vtedy, ak sa rozhodnú odpočívajúc každému hriechu a vzbudia si úmysel splniť hneď, ako to bude možné, tri zvyčajné podmienky pred nejakým menším vyobrazením Bolestnej Matky, v duchu sa pripoja k jubilejnému sláveniu alebo púti a obetujú svoje modlitby a bolesti skrze Máriu Milosrdnému Bohu.

TK KBS – krátené

Ďakuje Bohu za to, že vyrastal v rodine, kde bola živá viera

Hosťom júnového otvoreného stretnutia Spoločenstva MZK bol otec František Moško, ktorý pôsobí vo farnosti Kúty. Tento rodák z Trenčína sa najprv podelil o zaujímavosti zo svojej rodiny, potom rozprával o rozhodovaní sa pre kňazské povolanie, ale podelil sa aj o zážitky z cestovania a turistiky cez prezentované fotografie.

Pochádza z rodiny, kde sa čítalo pravidelne Božie slovo. Nie je len o predstavovaní ideálov, ide z neho Boží duch a sila. Jeho otec sa obrátil a do srdca i života prijal vieru až na vojne, kde sa stretol s rehoľníkom Františkom. Spomedzi piatich súrodencov má práve otec František česť nosiť po ňom meno.

Ku kňazskému povolaniu sa rozhodol dobrovoľne a bez nátlaku. Pri rozhodovaní sa medzi dievčaťom Monikou a svojim smerovaním v povolani kňaza ho ovplyvnilo náhodné stretnutie s iným kňazom, ktorý v ňom už zasvätenie kňazskému povolaniu videl vopred. Predtým prešiel aj základnou vojenskou službou a šiestimi rokmi civilného zamestnania. „Ak zažiješ osobný vzťah s Ježišom, dáš do kňazského povolania srdce, nerobíš ho len ako službu a obeť pre iných, vtedy má tvoje povolanie kňaza význam“, to sú veľmi hlboké a úprimné slová otca Františka. „Na to, aby človek našiel svoje povolanie, je dôležité hľadať Božiu vôľu a byť otvorený Bohu“, pokračoval vo svojich vyznaniach sa ku kňazskému povolaniu. Spomenul tiež pre neho dôležité meno človeka, ktorý ho v živote ovplyvnil – Peter Brodek a v spoločnosti s ním prežité modlenia a stretnutia.

Otec František hovoril o sile modlitby v každodennom živote: „Každý kresťan by mal mať potrebu prosiť a požívať Pána Ježiša do

svojho života. Ak pozveš ráno do svojho dňa Boha, odovzdáš Bohu celý svoj deň, zmeníš aj charakter svojho začatého dňa. Modlitba je najdôležitejšia vec v živote.“ V živote každého človeka je však dôležité aj vedieť počúvať druhých – počúvať sa navzájom v manželstve, ale aj kňaz, aby počúval svojich farníkov a taktiež, čo mu rozprávajú deti v škole. Vyznal sa aj zo svojej záľuby v chodení po horách: „Hory nás učia mať pokoru v srdci.“

Prítomných v Bazilike poprosil o modlitbu za kňazov, aby sa kňazi naučili aj počúvať, a aby v kňazskom živote nechýbala hĺbka. Poprosil o modlenie sa za miernosť vo všetkom, čo kňazov obklopuje. Každá jedna vec sa môže stať závislosťou. Aby kňazi videli Božie požehnanie cez veci, ale aby na nich neboli závislí. Celibát nie je len o vzťahu k žene, je o slobodnej vôli vôbec. Celibát je aj o zriekaní a miernení sa vo vzťahu k veciam v bežnom živote. Je to slobodný stav úplne vo všetkom. Svoje vystúpenie ukončil premietnutím fotografií zo svojho života – z hôr, prírody, táborov a rodinných spoločností.

Predstavujeme vám: Poznáte MZK band?

Už 6. rok pôsobí pri Bazilike Sedembolestnej Panny Márie spoločenstvo Modlitby za kňazov (ďalej MZK). Jeho základným poslaním je modlitba za kňazov a rehoľníkov, nové duchovné povolania, obnova úcty ku kňazstvu, snaha pomáhať kňazom, a evanjelizácia formou Otvorených stretnutí spoločenstva, kurzov Objav Krista, duchovnými cvičeniami, ale aj aktívnou účasťou na rôznych kresťanských akciách. Otvorené stretnutia sa konajú v druhý piatok v mesiaci. Miestom konania je Spoločenská sála pri Bazilike Sedembolestnej Panny Márie. Program večerných piatkových stretnutí má 3 časti: svätú omšu, modlitby chvál a slovo zaujímavého hosťa.

Modlitby chvál vedie kapela – MZK band, ktorá je súčasťou spoločenstva. Tvoria ju mladí hudobníci: Tomáš, Pavol Kudolániovci, Gabika Klimešová (všetci zo Štefanova), Martin Kudoláni (Petrova Ves) a Samuel Brečka ml. (Moravský Sv. Ján).

S vedúcim Tomášom sme sa porozprávali:

Mohol by si stručne predstaviť súčasných členov kapely MZK band?

Gabika je najkrajší člen kapely, aktuálne študuje, v kapele jej patrí kláves a spev. Samo, ako najmladší z chalanov, tiež študent, v kapele je ten, ktorý drží rytmus, patria mu bicie.

Martin má krásnu rodinku so štyrmi dievčatami, basa tvrdí muziku a tá patrí jemu. Pali má doma Simonku a syna Lukáška, je z nás hudobne najzdatnejší a jemu patrí sólová el. gitara. Ja mám doma Melanku a deti Timka, Ester a Jonáška, akustická gitara ma chytila asi pred 20 rokmi a už som sa jej nepustil, tiež trochu pospievam :-).

V kapele sa vystriedalo viacero muzikantov. Občas vypomáhal Fero Chudý, v začiatkoch to bol s husľami Vlado Fesič...

Vladko aj Fero sú stále členmi kapely, aj keď ich dlhšie nebolo vidieť na scéne. Fero bol prvý, kto viedol rytmus, hral na Cajon a iné perkusie. Vtedy Samo ešte hral na klarinet, ale mal túžbu po bicích, tak sme ho, samozrejme, do toho povzbudili. Fero hráva na akciách, kde neberieme z rôznych dôvodov bicie, alebo keď Samo nemôže. Vladko má veľmi náročnú prácu, a preto sa na nejaký čas jeho husle odmlčali. Dobrou správou je, že začíname spolu znova cvičiť. Vlado je šťastný so svojou Inkou a dcérkou Miriamkou, patria mu husle. Fero má najväčšiu rodinu z kapely, s manželkou Jankou majú päť detí. Ferko hrá na perkusie.

Gabika ide študovať na vysokú školu. Bude zvládať aj kapelu?

Zatiaľ sme to nejako neriešili, ťažko teraz povedať ako to bude, čas ukáže.

Aký je váš repertoár?

Prevažne hráme preložené zahraničné piesne: Hillsong (Austrália), Delirious (UK), Matt Readman (USA), niečo od Braňa Letka.

Pridávate aj nové piesne – modlitby, alebo stále čerpáte z nacvičeného?

Áno, máme aj nové piesne, stále sa snažíme niečo ďalšie nacvičiť. Niektoré piesne idú ľahko, iné sú ťažké, a tak na nich treba

stráviť veľa hodín. Skúšame raz za týždeň, ale sú niekedy obdobia, ako napríklad cez prázdniny, kedy je ťažké sa komplet všetci stretnúť, že aj niekoľko skúšok po sebe vypadne.

Ktorú skladbu máš ty najradšej?

To sa mení, prežívame rôzne situácie života a s nimi sa mení naše poznanie, a tým aj pohľad na hudbu a piesne. Oblúbené sú: Úžasný Pán (Delirious, summer of love), Zvelebený Pán (Matt Readman, Blessed Be Your Name), Srdce chvály (Matt Readman, The Heart Of Worship).

Spievate si aj doma v rodine?

To je jasné, my sme taká veselá kopa, a tak si spievame „furt“. Niekedy si robievame večerné modlitby s gitarou a všetkými perkusiami, čo sa doma nájdu. Keďže ich vyrábam, tak má každý niečo v ruke.

Inklinujú aj tvoje deti k spevu a hre na nástroj?

Áno a naozaj sa z toho teším. Timko je najstarší, tak začína ako prvý. Má za sebou prvý ročník ZUŠ v Senici. Dohodli sme na klavíri, aby mal základ, ale chce aj gitaru a bicie. V budúcom roku bude chodiť aj na spev. Ester je ešte malá na nejaké učenie, ale gény tam sú. Najmladší Jonáš ešte nevedel ani chodiť, keď začal búchať na Cajon. Doplatil sa k nemu, začal naň búchať, nikto mu neukazoval, kde má udrieť a vždy si našiel tú správnu stranu.

K spoločenstvu:

Patríš k zakladateľom spoločenstva MZK. Kto bol iniciátorom jeho založenia? Túžba stretávať sa vznikla vo viacerých srdciach nás chalanov, ale Samo tú túžbu premenil do reálneho spoločenstva. Začali sme ako štyri rodiny, Brečkovci, Kudlovci (ja),

Kudlovci (Martin) a Gašparíkovci, neskôr sa pridali Fesičovci a Chudí.

Čo bolo podnetom k jeho založeniu?

Jednoznačne Duch svätý. Chalani sme sa stretávali na Modlitbách otcov v Šaštíne raz za mesiac. Viacerí sme sa chceli stretávať častejšie, a tak sme sa na Samove pozvanie rozhodli, že spravíme spoločenstvo. Každé spoločenstvo musí mať nejakú službu, inak je to mŕtve spoločenstvo. S radosťou sme prijali Samovu túžbu modliť sa za kňazov, pomáhať šíriť úctu ku kňazstvu. Krátko nato vyhlásil svätý otec rok kňazov, zobrali sme to ako potvrdenie správnosti nášho rozhodnutia.

Ako a čím ste začínali?

Hneď od začiatku sme boli ako rodinné spoločenstvo, stretávame sa raz za dva týždne. Najskôr to boli štvrtky, ale o krátky čas sme naše stretávanie preložili na piatok večer, kvôli deťom, aby sa im ľahšie vstávalo do školy. Asi po roku stretávania vznikli naše otvorené stretnutia. Postupne sme vytvorili web spoločenstva. Naučili sme sa robiť kurzy Objav Krista. Založili sme občianske združenie mzk. Najväčším projektom, ktorý realizujeme, je Pôst a púť za kňazov. Je to 40 dňová reťaz pôstu za kňazov, môže sa jej zúčastniť ktokoľvek, vyberie si jeden deň (prípadne aj viacej), v ktorý sa bude postiť s úmyslom za kňazov (pôst práve prebieha – pozn. redakcie). Na konci pôstu bude Púť za kňazov. Je to prvá, ako nám je známe, aj jediná púť s týmto zameraním. Púte kňazov sú, ale púť, predovšetkým laikov, za kňazov nie.

Dá sa počítať, koľko máte asi členov?

Keby som to mal vyjadriť jedným slovom, tak nie. Spoločenstvo má tri formy „stretávania sa“ 1. Priamy člen spoločenstva, ktorý patrí do niektorej malej skupinky. Členovia sa stretávajú raz za dva týždne a sú zapojení

aj do aktivít spoločenstva. Aktuálne máme dve takéto skupinky, každá má asi dvanásť členov.

2. Spoločenstvo, ktoré je na našich otvorených stretnutiach.

3. Virtuálne alebo inak webové spoločenstvo, ľudia ktorí navštevujú náš web a zjednocujú sa na modlitbách za úmysly predkladané cez náš web www.mzk.sk.

Tvoj najhlbší zážitok zo spoločenstva?

Najhlbší zážitok je samo spoločenstvo.

Hosť spoločenstva alebo svedectvo, ktoré ti zostalo najviac v pamäti?

Už sme toho zažili naozaj veľa, a preto ťažko povedať, čo z toho všetkého bolo naj. Ale jedno svedectvo mi naozaj silno zarezovalo. Bolo to svedectvo chalana, otca rodiny, ktorý mal problémy s alkoholom. Po duchovnej obnove, ktorá je súčasťou kurzu Objav Krista, čo sme organizovali pre jednu farnosť, bol tento muž úplne uzdravený. Aj teraz mi stoja všetky chlpy na tele od radosti, ktorú z toho mám.

Tomášovi ďakujeme za vyčerpávajúce odpovede a aj v jeho mene vás pozývame na otvorené stretnutie spoločenstva MZK každý druhý piatok v mesiaci v našej Bazilike, najmä však na Púť za kňazov – 25. októbra.

Od 15. septembra do 24. októbra opäť po roku prebieha 40-dňová reťaz pôstu a modlitieb za kňazov. Dobrá skúsenosť z minulých rokov pobáda k pokračovaniu v tejto pôstnej akcii. Teší nás záujem pomáhať kňazom v pastorácii, aj osobnom živote, či inej Bohu milej službe, ale aj v rôznych problémoch, ktoré žijú – modlitbou, obetou, či akýmkoľvek skutkom lásky. Viac info na stránke: www.mzk.sk

Poznáte Mariánske kňazské hnutie?

Členovia Utorkového modlitbového spoločenstva privítali 19. augusta medzi sebou vzácneho a nevšedného hosťa, pani Alžbetu Vojtkovú – responsabile (zodpovednú) za laickú vetvu Mariánskeho kňazského hnutia (MKH) a tajomníčku občianskeho združenia Máriina doba. Prišla medzi nich, aby im poskytla základné informácie nielen o tomto hnutí, ale aj o Modrej knihe a večeradlách modlitieb.

MKH – Hnutie konzervatívnych kňazov otvorené i pre laikov, hnutie ľudí, ktorí sa snažia držať pôvodnej tradičnej kresťanskej - katolíckej viery a mravov. Vzniklo vnútornou inšpiráciou dona Gobbiho, talianskeho kňaza, v roku 1972 vo Fatime. Jeho početné rozjímania s Máriou sú zachytené v tzv. Modrej knihe. Cieľom povolania Dona Gobbiho je šíriť zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie ako obnovu svojho krstného

zasvätenia, stretávanie sa na večeradlách s Pannou Máriou v očakávaní jej víťazstva a vernosť Cirkvi pod vedením pápeža. V roku 1974 sa k hnutiu začali pripájať aj laici (na Slovensku oficiálne v roku 1990), stretávajú sa na večeradlách, príležitostne i spolu s kňazmi. K večeradlu používajú príručku vydanú Združením Máriina doba .

MKH nie je organizáciou v pravom zmysle slova. Zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a návšteva večeradiel sa neviaže na členstvo. Je určené pre všetkých veriacich, ktorí ostávajú a naďalej sa angažujú vo svojich združeniach, reholiach, hnutiach. „Ak by sme chceli označiť vlastnosť, ktorá je pre MKH najvýraznejšia, potom musím, podľa môjho názoru, dosvedčiť, že je to jeho podstatná

chudoba. “ – don Stefano Gobbi. Od začiatku sa preto v šírení MKH a jeho posolstiev uprednostňujú riešenia, ktoré sú finančne najmenej náročné, alebo sú priamo zadarmo. Chudoba je veľmi výrazná vlastnosť MKH.

Modlitebné stretnutia členov a sympatizantov hnutia sa nazývajú večeradlá. Večeradlo je miestnosť v Jeruzaleme, kde Pán Ježiš slávil Poslednú večeru. V tom istom večeradle zotrúvali po nanebovstúpení apoštoli s Máriou vo svojom strede na modlitbách a očakávali Svätého Ducha. Nebeská Matka nás volá do večeradla očakávať nové Turíce – „nový jar Cirkvi“. Večeradlo nie je len nejaká pobožnosť – je to spoločenstvo modlitby s Máriou. Začína sa vzývaním Svätého Ducha. Dôležitou časťou je uvažovanie o slovách Panny Márie, ktoré nám dala cez dona Gobbiho v knižke Panna Mária kňazom, svojim najmilším synom. A samozrejme – modlitba posvätného ruženca, ktorú Bohorodička od nás tak naliehavo žiada. Hlavným úmyslom modlitby je napomáhať víťazstvu Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Podstatou večeradiel je modlitba v spoločenstve. Preto je jeho súčasťou aj fraternita (bratstvo). Tá môže mať formu priateľského posedenia a rozhovoru, ak sa večeradlo koná v rodine či na fare. Ak sa koná ako pobožnosť v kostole, vtedy sa fraternita rozvinúť nedá.

Pani Alžbeta Vojtková z Bratislavy sa vo svojej prednáške vrátila, ako priama účastníčka Sviečkovej manifestácie z 25. marca 1988 na Hviezdoslavovom námestí v Bratislave, aj k tejto udalosti. Oznámila nám taktiež, že na jar sa uskutoční večeradlo aj u nás v Bazilike, čím aj nám ponúknu možnosť zjednotiť sa a mať jedno srdce a jednu dušu na slávu Najsvätejšej Trojice v očakávaní druhých Turíc. Nech je toto rozhodnutie požehnané a vrúcne prijaté!

Apoštolát modlitby je celosvetové modlitbové podujatie, ktoré Svätý Otec zveril jezuitom. Má pomáhať kresťanom, aby spojili svoju modlitbu a svoj život s modlitbou a poslaním všeobecnej Cirkvi. Pripomínajú nám to všeobecné a evanjelizačné úmysly Apoštolátu modlitby, ktoré Svätý Otec každý rok vyhlasuje.

Október

Všeobecný: *Aby pán daroval pokoj tým častiam sveta, ktoré sú najviac týrané vojnou a násilím.*

Evanjelizačný: *Aby Svetový deň misií v každom veriacom znovu roznieť nadšenie pre prinášanie evanjelia do celého sveta.*

Úmysel našich biskupov: *Za hnutia v Cirkvi, aby každé svojou charizmou prispievalo k ešte väčšej jednote kresťanov a vernosti rímskemu veľkňazovi.*

November

Všeobecný: *Aby všetci, ktorí trpia osamelosťou, zakúsili blízkosť Boha a podporu ostatných.*

Evanjelizačný: *Aby mladí seminaristi i rehoľníci mali múdrych a dobre formovaných učiteľov.*

Úmysel našich biskupov: *Za zomrelých veriacich, aby sme nezabúdali na našich zosnulých a pomáhali im vyslobodiť sa z očistca.*

December

Všeobecný: *Aby narodenie Vykupiteľa prinieslo pokoj a nádej všetkým ľuďom dobrej vôle.*

Evanjelizačný: *Aby rodičia boli skutočnými evanjelizátormi, ktorí budú odovzdávať svojím deťom vzácny dar viery.*

Úmysel našich biskupov: *Aby sme sa s radosťou pripravovali na narodenie Spasiteľa v našom srdci a aby betlehemské svetlo prežiarilo temné stránky našich rodín i spoločnosti.*

Kríž, ktorý zbližuje

Každoročnými víťanými pútnikmi v našom meste sú farníci z neďalekej Moravy, zo Slovácka, z dedinky Žarošice. Mnohí si s nimi spájame aj ľudové oblečenie, pretože k nám chodievajú v krásnych krojoch a Panne Márii vzdávajú česť v tom najsviatočnejšom oblečení aké majú. Krásna a hlboká úcta k našej Patrónke, ale aj k predkom a svojim koreňom. Ľudia zbožní, milí, zdvorilí a úctiví k dedičstvu svojich predkov. Je krásne, že medzi týmito pútnikmi sú i mladí ľudia a deti. Našli sa aj starší, ktorých podopierala pri ceste palička, no putovali s vďačnosťou a zbožnou úctou. Medzi nimi nenápadne a skromne ich duchovný otec, oddaný sluha Boží a Pastier, hodný nasledovania i obdivu, kňaz Josef Pohanka.

Pútnici zo Žarošíc prišli autobusom, autami, na bicykloch, ale aj pešo. Desiatky kilometrov putovali, aby zbožne a s pokorou vzdali úctu Sedembolestnej Panne Márii. Ako sa uvádza na stránke ich farnosti: „Žarošice sú známe a slávne pútnické miesto na Slovácku, ale sú taktiež miestom, kde žijú katolícki kresťania združení do farskej rodiny. Ako každá iná rodina, prežívajú svoje všedné i sviatočné dni, majú svoje radosti i bolesti.“ Jeden z týchto sviatočných dní prežili aj v našom malom mestečku Šaštín-Stráže. Ani oblačné a daždivé počasie ich neodradilo od každoročného putovania. Mnohí sem priniesli práve svoje bolesti, aby ich Matka Sedembolestná vyslyšala a pomohla.

Svoju pútnickú cestu v našom meste začali na šaštínskej kalvárii, kde si spoločne za sprievodu dychovej hudby prešli všetkými zastaveniami krížovej cesty a pomodlili sa. Na záver nezabudli spomenúť ani na svojich rodičov a všetkých, ktorí v minulých rokoch tieto púte organizovali, predmodlievali, na kňazov a všetkých, ktorí odišli do večnosti, ale radi na toto pútnické miesto chodievali po mnohé roky. Odtiaľto sa pútnici vydali za spevu nábožných mariánskych piesní pešo do našej Baziliky, aby pokračovali v programe slávením svätej omše.

Opäť slávnostne, za sprievodu vlastnej dychovej hudby, v úžase prizierajúcich sa ľudí, vkráčali so zbožnou úctou na nášho chrámu, kde o 11.45 h. začala ich svätá omša. Asi 200 ohlásených pútnikov doplnili v Bazilike farníci z nášho mesta i okolia, ktorí si túto pobožnosť nenechajú už roky ujsť. Po úvodnej piesni všetkých pútnikov srdečne privítal správca Baziliky don Ján Čverčko. Osobne

odovzdal otcovi Pohankovi pamätnú listinu, ktorá je pripravená v tomto jubilejnom roku pre všetky pútnické skupiny, ktoré do nášho chrámu doputujú.

Skromnosť, pokora a zbožná úcta vyžarovala z týchto ľudí naďaleko. Mladí spievali spolu so starším, chlapci – miništranti s radosťou slúžili pri Pánovom oltári, duchovný otec predniesol úžasnú homíliu. Ľudia sústredene počúvali, spomínali, prežívali, boli dojatí a nikto sa neodvážil vyrušovať. Boli to slová, ktoré sa dotýkali sŕdc všetkých prítomných. Veľké slová pravdy a zo života. Česká biskupská konferencia vyhlásila rok 2014 za Rok rodiny. Symbolicky, práve na miesto záchranu jednej rodiny či manželstva pred 450 rokmi, prišli pútnici zo Žarošíc prosiť Pannu Máriu o pomoc v rodinách. Ako ale správne pripomenul otec Pohanka, netreba sa Jej len žalovať a prosiť ju, teba sa s Ňou, ako s láskavou Matkou, podeliť aj o radosti, úspechy a chvíle šťastia. Treba s trpezlivosťou a láskou vracieť svojim rodičom a matkám v starobe to, čo sme od nich dostali. Prejaviť im tak vďaku za dar života, ktorý nám dali. Niešť svoj kríž, svoje trápenia a bôle v spojení s Kristom a s jeho Matkou. Správna matka neopustí svoje dieťa na kalvárii, tak ako Panna Mária neopustila svojho Syna. I keď je náš kríž ťažký a zdá sa nám nezmyselný, tým, ktorí milujú Boha, všetko napomáha dobrému. Tento kríž zbližuje človeka s Bohom, ale zbližuje aj ľudí medzi sebou navzájom. Na záver homílie veriacim pripomenul, aby odchádzali z tohto chrámu v živej viere, že sa všetci raz zídeme pod krížom a tam medzi priateľmi stretneme aj Ježišovu a svoju Matku Máriu.

„Ale ja k Bohu volám a Hospodin mi pomôže.“

(Žalm 55, 17.18)

Pamätá si niekto z nás na ten deň, keď po prvý raz pocítil na svojich pleciach ťarchu životného kríža? Kedy sa naň začnú nabaľovať ťarchy a krivdy? Kríž oťažieva a my ideme oddane vpred v nádeji, že raz isto bude ľahší. Určite by sme nenašli dvoch ľudí, ktorých kríže sú naložené rovnako. Jeden je preťažený nevďačnými deťmi, iný nechápajúcimi rodičmi, ďalší oťažieva pri životnom partnerovi. Niektoré kríže oťaželi chorobami a zdravotnými problémami. Sú ľudia, ktorí svoj kríž neunesú, nedokážu po páde vstať a ukončia pod ťarchou kríža svoju pozemskú púť. Nenájde sa nik, kto by pomohol s nesením ťažkého bremena.

Mali by sme si nájsť v živote čas a odvahu všetky ťarchy, starosti a problémy vyriešiť a uľahčiť duši. Postupne by mal náš kríž strácať na váhe, aby sme odchádzali zmierení, vyrovnaní, pripravení. Ak bude náš kríž príliš ťažký, nesmieme ako veriaci zabúdať na pomoc Najvyššieho. V tých najťažších chvíľach Mu cez svoje modlitby a prosby pokorne a v nádeji odovzdajme všetko, čo nevládžeme uniesť. On to vyrieši, ak bude počuť naše volanie o pomoc. Ak nebudeme volať, nevie, že má pomáhať. Nezabudnime, že pri nesení svojho kríža máme toho najsilnejšieho Pomocníka a Ochrancu. Vo dvojici bude náš kríž ľahší. Nie vždy nás Boh oslobodí od našich bremien, ale pomáha nám ich niesť. Smieme pred Ním pokľaknúť a pokorne v modlitbe Mu povedať všetko, čo nás trápi.

„...daj, aby sme aj my ochotne niesli svoj každodenný kríž v spojení s Kristom, a tak dosiahli účasť na jeho zmŕtvychvstaní...“

Strážske zvony III. časť

V starých dokumentoch ohľadom zakúpenia nových zvonov do kostola sv. Alžbety Uhorskej v Strážach nasleduje zápisnica z mimoriadneho zasadnutia – zejdenia zastupiteľského zboru obce Stráže. Prítomní: Ferdiš Podolský starosta, predseda výboru, Antonín Havlíček, Mikuláš Božek, Ján Marcibal, František Hrabal, Matej Komárek, Pavel Kozánek, Ján Hercog, Ján Meliš, Florián Bača, Martin Valachovič, Štefan Rehák, Imrich Knotek, Ignác Storh, členovia zást. zboru a vedúci notár Gabriel Mikovéní. Ján Juráčka, člen zast. zboru a vedúci zbierok na zakúpenie zvonov, požiadal o preskúmanie zbierky milodarov a účtov zo zábavy a divadla. Mimoriadny rozpočet bol prijatý a z týchto financií sa mohlo uhradiť 18 752,72 Kčs. Chýbajúcich 11 226,63 Kčs sa bude vyplácať v ročných lehotách. Zvony zostanú majetkom rím. kat. obce Stráže. Z prenájmu a poplatkov od zvonenia sa musia každý rok predložiť ob. zastupiteľstvu riadne účty. Čistý zisk z tohto sa bude odvádzať do sporiteľne ako základnina na zakúpenie ešte jedného zvona, na opravu veže a na zaplatenie výloh s výročným dňom posväty zvonov – za sv. omšu, kázeň a nešpor. Má sa požiadať Továreň Václav Červený o zľavu zo zjednanej ceny, „*skrze ne-skore dodanie, ale súdobne vymáhanie slevy ob. zastupiteľstvo nežiada.*“ Zápisnica sa prečítala a schválila v Strážach 8. 12. 1922.

Následne sa 29. 1. 1923 zišlo obecne zastupiteľstvo ohľadom privezenia zvonov.

Najväčší zvon vo veži strážskeho kostola je zasvätený sv. Alžbete, ktorá je na ňom aj vyobrazená s korunkou na hlave. Z druhej strany je nápis: „Sláva Bohu na výsostiach. Pokoj ľuďom na zemi.“ Po dolnom obvode zvona je nápis: Ku cti a sláve Božej postavený je v roku 1922 s pomocou milodarov. Mená milodarcov sú zaznačené v obecnom archíve.

„Ján Juráčka dáva v známost zast. zboru, že zvony majú byť v Kútoch na stanici a žiada p. Mikuláša Božka a Františka Hrabala, aby ich priviezli. Čo i s ochotou slúbili, že zvony privezú zdarma.“ Tu však nastal spor, pretože o dovoz zvonov mal záujem aj Antonín Havlíček a ponúkol 10 Kčs ešte za to, že ich privezie. Ján Juráčka sa postaral o prípravu vozov a zvonov. Dievčatá hneď naplietli vencov a pripravili všetko čo najpeknejšie. Na druhý deň prišli zvony do Šaštína. Mikuláš Božek mal už voz ovenčený, ale nastal spor, kto zvony privezie, lebo záujemcov bolo mnoho. Ján Juráčka dal preto vyhlásiť, aby prišli všetci, ktorí chcú ísť po zvony, na obecný dom. „Za dovezenie zvonov sa hlásili Antonín Havlíček, Ján Marcibal a Antonín Ralbovský, a prítomní boli ako zo zvedavosti mnohí.“ Ján Juráčka urobil dražbu, ktorá sa zastavila na sume 50 Kčs. Víťazmi boli...
(pokračovanie v ďalšom čísle)

Počas prázdnin oddychujte, ale neleňošte!

Asi aj týmto heslom sa riadili deti, ktoré sa prihlásili do prímestského tábora, ktorý už po 15. raz pre nich pripravili v našom oratóriu. Tento tábor si počas predchádzajúcich ročníkov urobil veľmi dobré meno, o čom svedčí veľký záujem detí a rodičov. Tábor sa stal zárukou kvality a vysokej úrovne, čím priťahuje mnohé deti k pravidelnej účasti každý rok.

Organizátori

Organizátormi tohto tábora sú Saleziáni don Bosca, farnosť Šaštín-Stráže, DOMKA – Združenie saleziánskej mládeže, animátori – dobrovoľníci, rodičia, starí rodičia a deti. Celému tomuto „realizačnému“ tímu velí don Fero. Najbližším spolupracovníkom je mu don

Jaňo, ktorý dohliada na táborový program. Dôležitú úlohu však má aj fotograf Anton, technik Adam, divadelní „režiséri“ don Fero a Monika, vedúci omšového speváckeho zboru Monika a Timo, hlavní redaktori táborového časopisu don Fero a Tóno, zdravotníci Natália s Timom, pani kuchárky a ďalší rad pomocníkov, ktorí sa aktívne zapájali do organizácie všetkého táborového diania.

Príprava tábora

Pre mladých dobrovoľníkov, ktorí sa rozhodnú pre nezištnú prácu s deťmi vo svojom voľnom čase, začína prímestský tábor už niekedy v marci. Stretnú sa, aby premysleli myšlienku tábora a jeho motív. Pripraví sa aj špecifické logo pre konkrétny ročník. Každé

dieťa v tábore dostane tričko vo farbe svojho tímu s týmto logom. Animátori sa rozdelia do prípravných tímov – ideového, športového, mediálneho a ďalších menších tímov. Program tábora sa pripraví vopred na celé z týždne a potom sa už len prispôbuje okolnostiam. V každej skupinke je aspoň jeden dospelý animátor, ktorému pomáhajú mladší. Polovicu z nich tvoria odchovanci predchádzajúcich ročníkov, väčšinou domáci, prípadne bývalí gymnazisti, či mladí z blízkeho okolia. Všetci sú dobrovoľníci.

Na rodine záleží – ide o život

Táborový program mal v tomto roku ústrednú tému Na rodine záleží. Inšpiráciou k nej bol

príbeh z praveku o rodine Krúdocov. Chceli ním zdôrazniť, že téma rodiny je nesmierne dôležitá a tak to chápali aj deti. Veď aj deti majú účasť na budovaní života a vzťahov v rodine. Na základe príbehu pravekej rodiny, ktorá má svoje ťažkosti i radosti ako aj každá dnešná rodina, sa deti učili chápať, čo rodina prežíva, ako sa buduje. Naučili sa taktiež, čo môžu robiť pre to, aby rodina rástla a napredovala.

Presný režim a program

Program dňa začínal o 8.30 h. svätou omšou v Bazilike. Omše celebroidali postupne všetci kňazi z miestnej komunity a venovali sa vždy niektorej vopred vybranej téme, ktorá sa

ďalej počas dňa rozvíjala. Každý deň animovala omšu vždy iná skupinka detí a tá sa postarala aj o spev omšových piesní. Po svätej omši nasledovalo krátke divadlo v pravekých kostýmoch (za ušitie patrí pochvala a vďaka pani Janke Petrášovej). Po ňom sa deti rozdelili so svojimi animátormi do skupiniek, kde sa spoločne zamysleli nad témou divadla, rozoberanej už na rannej omši. Nasledovali hry, športy, aktivity, ručné práce, táborové tance, ktoré prerušil čas obeda a potom sa v činnostiach pokračovalo až do 15.30 hodiny, kedy sa zišli všetci na vyhodnotení dňa.

Časopis Trilobit

Táborová redakčná rada pripravila každý deň čas-

pis Trilobit, v ktorom zachytili myšlienku dňa, rozoberanú už na rannej sv. omši. Boli tu taktiež zverejňované postupne krátke profile všetkých detí v jednotlivých skupinkách spolu s ich animátormi, fotografie z činností a výletov, zaujímavé príbehy na zamyslenie sa, perličky detí, súťažné úlohy, rodinné úlohy na doma, ale aj informácie na nasledujúci deň. Časopis dostávali deti na konci každého dňa.

Zaujímavé činnosti

V programe tábora sú každoročne naplánované aj výlety do okolia. Tento rok deti navštívili hrad Branč a okolie, kde si urobili aj spoločnú táborovú fotografiu, ktorú dostal každý na pamiatku domov. Tu sa deti zahrali aj rôzne hry na lúke. Druhý výlet bol do neďalekého Holíča s poznávacou mestskou hrou. Raz sa boli spoločne kúpať v Zlatníckej doline. Druhé kúpanie prekazil dážď a náhradným programom bola návšteva kina. Určite nemenej zaujímavé boli aj dve tvorivé dielne zamerané na maľovanie kameňov a výrobu sadrových masiek vlastných tvárí. V posledný táborový deň si deti vychutnali stopovačku, hru inšpirovanú príbehom pravekej rodiny, keď sa všetci ocitli v kúdole prachu. V nej si deti vyskúšali hru so zaviazanými očami. Najmä sa však musel nájsť niekto, kto sa obetoval pre iných, podobne ako aj v rozprávkovom príbehu.

Vyhodnotenie tábora

Počas všetkých dní zbierali deti v skupinkách body za jednotlivé akcie, súťaže a činnosti, ktoré sa každý deň zráтали a zapísali do pripravenej maxitabulky. V posledný deň sa body spočítali a vyhlásilo sa poradie skupín. Pre každú skupinu bol pripravený balík sladkých odmien a veľký potlesk pre víťazov od ostatných kamarátov. Na tomto mieste treba poďakovať za odmeny a občerstvenie

pre deti aj všetkým táborovým sponzorom, ktorí prispeli na rôzne účely: rodičia a starí rodičia, mesto Šaštín-Stráže, firma Hurban trade, Uholné sklady Šaštín-Stráže, s.r.o. a mnohí ďalší dobrodinci.

Podakovanie na záver

Prímestský tábor je bezpochyby najväčšou akciou v oratóriu, či už počtom ľudí (takmer stovka detí a asi 40 animátorov), dĺžkou trvania alebo programom. V mene saleziánov a farnosti ďakujeme mladým dobrovoľníkom, všetkým, ktorí tábor podporili: rodičom, starým rodičom, deťom ale najmä Pánu Bohu za možnosť, že môžeme byť spolu aj takýmto spôsobom a tešiť sa na nový školský rok 2014/2015. Veríme, že si deti okrem trička, časopisov a spoločnej fotografie odniesli aj hlboké zážitky, nové poznatky, priateľstvá a veľa krásnych spomienok na spoločne prežitých 10 prázdninových dní.

Spomínanie na začiatky oratkovských táborov

Pri pátraní po začiatkoch prímestského tábora som sa dostala k menu Ján Vizváry. Je to mladý muž, ktorý pochádza z nášho mesta, v roku 1996 maturoval na miestnom gymnáziu, v súčasnosti pracuje a žije so svojou rodinou v Bratislave. Skúsili sme spoločne oprášiť jeho spomienky na začiatky prímestských táborov v našom oratóriu.

Ako si spomínaš na začiatky prímestského tábora?

Môj prvý kontakt s prímestským táborom Estate Ragazzi bol u saleziánov v Chioggi v Taliansku (www.salesianichioggia.it) v roku 1995, kde som strávil nádherných 5 týždňov. Z toho 3-4 týždne trval tábor. Témou bolo „Jonáš a veľryba“ (Giona e ballena). Vchod do kostola tvorila otvorená papuľa veľryby a od vchodových dverí až na oltár sa ťahala chrbtica z ktorej na každú stranu vybíehali jej rebrá. Tábora sa zúčastnilo cca 200 – 250 detí, ktoré mali časť programu individuálnu (1. a 2. stupeň základnej školy) a časť spoločnú. Deň začínal vítaním detí pred oratkom, potom spievaná modlitba v kostole a spoločný tanec – „ukazovačka“ na dvore. Potom bol program podľa skupín. Časť vedúcich viedla skupinky a časť bola na workshopoch, podľa talentu. Niekoľkokrát sa išlo aj na výlet: do hôr, na pláž k moru, či do zábavného parku (Gardaland a Mirabilandia – pozri na webe!). Nebolo jednoduché odísť z parku kompletní ani na 10. pokus.

A začiatky prímestského tábora v Šaštíne-Strážach?

V tom čase som bol organizovaný v Hnutí kresťanských spoločenstiev mládeže

(HKSM), neskôr premenované na Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM). Bol som oblastný vedúci pre západné Slovensko. Časť prostriedkov na tábor som mal od sponzorov a väčšinu z grantov Ministerstva školstva, na ktoré som musel písať projekty, žiadať o ne a po tábore aj vyúčtovať. Zaujímavé bolo, že mi nikdy neostal ani halier navyše. Prvý tábor sa stravoval v dnes už neexistujúcej závodnej kuchyni neďalekého závodu Štátnych lesov, kde robila moja maminka. Prvý deň tábora prišlo asi 6-10 detí a posledný ich bolo okolo 25-30. Trval myslím týždeň. Potom sa to natiahlo na 2 týždne. Veľa detailov mi chýba a mnoho som pozabúdal, ostali hlavne pocity a dojmy. Pamätám si na to, ako sme po 17.00 vypravovali deti a vyčerpaní odpadli, alebo sa odplazili na Gazárku okúpať. Potom sme do polnoci pripravovali ďalší deň.

Pamätáš si presne na rok, kedy sa tábor uskutočnil po prvý raz?

Po telefonáte s kamarátkou mojej manželky Danicou, ktorá sa zúčastnila prvého tábora, môžem povedať, že to bol rok 1999. Má to na tričku, čo jej namaľovali deti na tábore. Takže to bol tento rok 15. prímestský tábor. Našiel som aj 3 VHS kazety z prímestského tábora. Do roku 1999 býval tábor organizovaný formou pobytového tábora, napr. v Skalických horách. Na jar sa na týždeň stretli vo vybranej lokalite všetci animátori, aby poznali terén i okolie a tak mohli pripraviť týždňový program pre deti.

Ďakujeme za spoločné spomínanie.

Otvorenie sezóny v oratóriu

Začal nový školský rok a s ním súvisí aj otvorenie novej sezóny v miestnom saleziánskom oratóriu. Skalní priaznivci – deti, mládež, ale i dospelí sa stretli 21. septembra na nádvorí oratória. Síce pod tmavou zamračenou oblohou, no spadlo len zopár kvapiek a program sa nemusel nikam presúvať. Začalo sa hrami na futbalovom ihrisku, pokračovali tance a dobrá zábava.

Mimoriadnou udalosťou tohtoročného otvorenia oratkovskej sezóny bolo blahoželanie už bývalému diakonovi Jaňovi Naňovi, ktorý prijal kňazskú vysviacku v predchádzajúci deň, 20. septembra, v Kostole Panny Márie Pomocnice kresťanov v Banskej Bystrici vkladaním rúk banskobystrického biskupa Mons. Mariána Chovanca. Oratkovská mládež ho zahrnula gratuláciami, ale aj krásnymi

darčekom. Don Jaňo žiaril radosťou a všetci mu zo srdca prajú, aby sa mu stále darilo napĺňať jeho pranie – byť kňazom pre mladých a s mladými.

Súčasne sa uskutočnilo stretnutie dobrovoľníkov, ktorí pomáhali pri organizácii a príprave tohtoročnej národnej púte. Vďačná komunita saleziánov pripravila pre každého malý spomienkový darček. Po spoločnej fotografii pred Bazilikou nasledovalo občerstvenie a voľná zábava s mládežou v oratóriu.

Krásny deň, ktorý spojil dobrých ľudí, naklonených odkazu don Bosca, ale aj oddaných našej Sedembolestnej Panne Márii. Ďakujeme aj organizátorom – saleziánom za toto milé stretnutie.

Spoločenská kronika

Z vody a Ducha svätého sa v krste

opäť narodili:

Diana Mikolová (13. 7.), Samuel Hubek (20. 7.), Silvia Sabayová (31. 7.), Peter Šurek (17. 8.), Martin Bolebruch (23. 8.), Karin Kozánková (7. 9.)

Lásku, úctu a vernosť si v manželstve sľúbili:

Stanislav Cintula a Kristína Kolláriková (2. 8.), Ján Prachár a Mária Ulrichová (30. 8.), Radoslav Člunek a Barbora Kormanová (20. 9.), Igor Seman a Katarína Pochylá (26. 9.), Ondrej Rehák a Michaela Jurniklová (27. 9.), Marek Singer a Eva Petrovičová (27. 9.), Rudolf Menšík a Tereza Hunkařová (2. 9.)

Bránou smrti nás predišli:

Mária Lábska (7. 4.), Andrea Otrisalová (15. 4.), Viliam Sulík (20. 4.), Štefánia Sulíková (22. 4.), Anton Otrisal (30. 4.) Lýdia Sušilová (11. 5.), Anna Pobjecká (7. 6.), Mária Veselá (15. 6.), Júlia Katerincová (17. 6.), Emília Franerová (21. 7.), Jarmila Běhalová (17. 8.), Viera Danielová (25. 8.), Helena Prachárová (29. 8.), Jozef Šmikala (2. 9.), Peter Černoch (9. 9.), Jozef Karas (11. 9.), Rozália Žáková (15. 9.)

Výročia narodenia v komunite saleziánov

Don František Čunderlík (9. 8.)

Don Milan Janák (24. 8.)

Pri príležitosti Vašich životných jubileí Vám želáme, aby ste neustále zažívali Božiu blízkosť, požehnanie, pokoj a radosť z toho, že dokážete plniť vôľu Toho, ktorý Vás do kňazskej služby povolal. Nech Vás sprevádza dňom i nocou naša Sedembolestná Panna Mária!

Slávnosť kňazskej vysviacky

Don Ján Naňo, doterajší diakon v našej farnosti, 20. septembra 2014 o 10:30 hod. v Kostole P. M. Pomocnice kresťanov v Banskej Bystrici prijal vkladáním rúk banskobystrického biskupa Mons. Mariána Chovanca kňazskú vysviacku.

Drahý don Jaňo, tešíme sa všetci s Tebou a zo srdca prajeme veľa zdravého elánu do náročnej práce vo vinici Pánovej. Nech Ťa Duch Svätý zahrnie svojimi darmi a Božie požehnanie nech kráča stále s Tebou. Nech Ťa každý deň objíma Matka Sedembolestná a milosrdenstvo Božie nech zmýva Tvoje slabosti!

Bližšie informácie prinesieme v nasledujúcom čísle.

Pred pontifikálnou sv. omšou 15. 9. požehnal kardinál Jozef Tomko za účasti biskupov Pamätnú miestnosť sv. Jána Pavla II., ktorá sa nachádza v priestoroch kláštora.

Koncert Hanky Servicej

